

den Omstændighed, at et Bo kommer under Skiftebehandling, gjør Boet til en passende Gjenstand som Skatteobjekt. Det forekommer mig, at alle Landets Borgere have Lov til Rettsbeskyttelse, at de alle ere lige interesserede deri og alle lige pligtige til at betale den. Den Omstændighed altsaa, at En tilfældigvis faar et Bo sig vedrørende under Behandling eller faar en Sag for Retten, kan jeg indrømme kan give Anledning til, at han kommer til at betale Lidt, men at den skal give Anledning til, at han skal betale særlig stærkt, kan jeg ikke indrømme. Den Omstændighed, at man er Arving i et Bo, gjør, at man nyder Rettsbeskyttelse, for saa vidt Autoriteterne sætte sig i Bevægelse for at skaffe En Arven, men man nyder ogsaa Rettsbeskyttelse, selv om man ikke arver, og jeg kan ikke se Nødvendigheden af at beskattede salden Arv eller bruge den som en stor Indtægtskilde for Staten. Dersom man slaar dette fast, forekommer det mig, at der er den allerstørste Anledning til at sige, at saa anerkjender Regjeringen tilfulde, hvad vi saa længe ikke have kunnet faae den til at indrømme, at Formuen er den allerbedste Gjenstand at beskattede. Skal man beskattede salden Arv, hvorfor saa ikke indføre en almindelig Formuesskat over det Hele? Dersom Regjeringen gik ud fra denne Anskuelse, vilde jeg sige: Saa forstaar jeg Principet i dette Lovforslag, at man overfor salden Arv skal søge at faae noget rigtig klækkeligt til Indtægt for Staten. Altsaa, min Hovedbetragtning af denne Lov er den, at, uagtet Gebyrene gjennemgaende ere nedsatte forsaavidt som der væsentlig kun er Tale om Gebyr af Massens Nettoforøvelse, og skjøndt det maa indrømmes, at de ere nedsatte særlig med Hensyn til de Boer, som mindst kunne taale at betale Meget, saa paastaar jeg dog, at Nedsættelserne ikke gjennemgaende ere store nok. Jeg tror i det Hele, at det er meget uheldigt at gjøre den Slags Objekter til Gjenstand for Beskatning. — Lovens Enkeltheder skal jeg ikke her gaa nærmere ind paa, men kun fremhæve, at det forekommer mig temmelig haardt, at man foruden at betale Halvprocentafgiften, hvor der er Tale om Overdragelse af faste Eiendomme, og allermindst 1 pCt. af hele Arven i Arveafgift, desuden skal veeblive at beskattes paa flere Maader i Anledning af Dødsfald. Det er dette, som jeg mener er temmelig stærkt, og jeg mener særlig, at det er temmelig stærkt, at Boer, som maasse kun et Dødsfald have været overgivne til offentlig Behandling, men som derefter ere overgaaede til privat Skifte, alligevel skulle betale fuldt saa Meget som om de helt igjennem havde været offentlig behandlede.

Octavius Hansen: Jeg kan ikke ganske være enig med den ærede sidste Taler i den Betragtning, han gjorde gjældende, at Arv skulde

være et saa uheldigt Skatteobjekt, men derimod kan jeg være enig med ham i, at det er uheldigt i en Lov om Skattegebyrer at ville skule en Bestatning, der, salder i højeste Grad ulige, idet den falder paa de Boer, hvor der tilfældigvis er umyndige eller fraværende Arvinger, medens den ikke rammer Boer, hvor der kun er myndige Arvinger. Dette forekommer mig ganske vist at være uretfærdigt. Jeg finder i det Hele, at nærværende Lovforslag bevarer noget for meget en sikkal Karakter; bevarer Karakteren af at ville beholde en Statsindtægt, ydet af Befolkningen for den Skiftehjælp, Staten yder, men som i Almindelighed — det være mig tilladt at sige det — ikke er saa meget værd som de Gebyrer, der betales derfor. Jeg tror endog, at det let kan blive Resultatet af denne Lov, at Skiftegebyrerne komme til at naae op til et større Beløb end hidtil, saa at altsaa det Tab, hvorom der tales i Motiverne, og som anlæes til 115,000 Rigsdaler, vil vise sig illusorisk. Det vil nemlig være de Herrer paafaldende, at Lovforslaget indfører en Bestatning, som man ikke har kjendt før, idet der kræves fuldt Skiftegebyr af Boer, som blive ekstraderede, forinden de sluttet. Saaledes som Sagerne nu stille sig, ville Boer kunne blive ekstraderede endog saa mange Aar efter, at de ere begyndte, ja endog saa i den 11te Linie, da der ikke er Andet indlagt at gjøre end at udlobde Boet, og denne Extradition sker nu mod et Gebyr, der langt fra naar op til fuldt Skiftegebyr og navnlig ikke naaer op til det Gebyr, som den høitærede Minister her har tænkt sig. Da nu ikke saa Boer ekstraderes, vil der altsaa ved den nye Bestemmelse kunne indvindes en betydelig større Indtægt for Staten end tidligere; men det forekommer mig rigtignok uretfærdigt at lade et Bo, som maasse tilfældig og i meget kort Tid har været i Skifterettens Hænder, svare fuldt Skiftegebyr. Jeg nævnte under forrige Sags Behandling et Tilfælde, hvor der kunde være Tvivl om, hvorvidt en fraværende Arving levede eller ikke, medens det maasse efter Løbet af 14 Dage eller en Maaned kunde vise sig, at han virkelig var død. I saadant Tilfælde vilde Arvingerne ganske vist kunne fordrø Boet ekstraderet, saa snart de godtgjøre, at den Omstændighed, der har medført offentlig Skiftebehandling, ikke længere er tilstede; men jeg ser ikke rettere, end at de alligevel vilde komme til at betale fuldt Skiftegebyr. Ligeledes kan det indtræffe, at enkelte Arvinger lige efter Dødsfaldet ikke kunne overse Sjælden, men begjære 14 Dages eller en Maanedes Betænkning til, før de erklære sig over, om de ønske privat Skifte eller ikke; og saa i dette Tilfælde, hvor Skifterettens Virksomhed vil indskrænke sig til Registrering i Forbindelse maasse med Udsædelse af Proklama, vil det være uretfærdigt at forlange fuldt Skiftegebyr. Jeg skal tillade mig i Forbindelse hermed at gjøre opmærksom paa, at Ministeriet endog saa vil beskattede Ar-